

[Poul Møller.]

ikke havde fremsat dette lovforslag? Så ville erhvervsskatten være faldet til et minimum, fordi centralkommunerne i kraft af de højere ejendomsskatter kunne og skulle nedsætte deres indkomstskatter. Vi ville i det kommende år have oplevet, at Københavns kommune måtte have nedsat sin indkomstskat, hvis ikke den havde brugt pengene til andre ting, med 19 pct. Det vil sige, at Københavns kommune var kommet meget tæt i nærheden af en 100 pct.s udskrivning af den nuværende udskrivningsskala imod de 132½ pct., den har udskrevet. Omegnskommunerne ville til gengæld få øgede udgifter til huslejetilskud, hvilket ville have medført, at de i alle tilfælde til næste år måtte forhøje deres udskrivningsprocenter, og derigennem havde vi altså tæt og stærkt nærmet os en udligning.

Så er det, man siger, at nu skal vi se at få fjernet erhvervsskatten, og det synes jeg er rigtigt; men det er netop nu, netop på det tidspunkt, hvor erhvervsskatten har været højest, at man siger, at den skal fjernes og erstattes af et udligningsstilsvær fra kommune til kommune. . . . (*Indenrigsministeren* [Søren Olesen]: Det berører ikke erhvervsskatten, det berører udligningsforholdet!) Den højtærede indenrigsminister får jo lejlighed til at sige noget bagefter. Men den højtærede indenrigsminister kan dog vel se, at hvis skatten var blevet nedsat i København og forhøjet i omegnskommunerne, skulle den enkelte skatteyder sone mindre til centralkommunen, end han skulle tidligere. Det er det centrale. På dette tidspunkt griber man ind og siger: den udvikling må ikke få lov til at fortsætte; nu fjerner vi den erhvervskommunale beskatning, nu skal der betales til centralkommunen i forhold til 1957-58, netop på et tidspunkt, hvor disse beløb var højere, end de vil blive det i fremtiden. Og ikke blot skal disse beløb betales, men de skal forhøjes med 10 pct., et tal, som man vel når frem til ud fra en eller anden gennemsnitsberegning af, at normalt er det erhvervskommunale tilsvær steget med ca. 10 pct. om året, og ud fra den betragtning, at hvis man ikke havde grebet ind, ville det være steget.

Man standser altså på det ior central-

kommunerne mest fordelagtige tidspunkt og siger: lad os udligne på dette grundlag. Det sker netop på det tidspunkt, hvor centralkommunerne ved, at de ellers ikke i fremtiden kunne have fået de indtægter, de tidligere har haft af denne beskatningsform. Det er det, vi gerne vil have undersøgt under udvalgsarbejdet. Vi må undersøge forholdet fra kommune til kommune og se, hvad der ville være sket uden dette forslag, og så finde ud af, om vi skal lægge os på 1957-58 niveauet eller på det niveau, som ville have været 1959-60 niveauet, eller om vi skal finde en mellemting som det mest retfærdige udligningsgrundlag mellem centralkommuner og omegnskommuner.

Jeg tror, at denne tankegang er ubestridelig rigtig. Jeg ved ikke, hvorfor man har låst sig fast ved 1957-58 og forhøjet beløbene uden hensyn til, hvad der ellers ville være sket. Det er i hvert fald særdeles favorabelt for centralkommunerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede indenrigsminister: er det en handel, man har slået af, for at centralkommunerne skulle acceptere at afskrive erhvervsskatten i fremtiden? Vi har jo før set, at en regering har forhandlet med centralkommunerne om denne sag. Dengang vi arbejdede med spørgsmålet om en tilsværende udligningsordning, faldt det, fordi centralkommunerne ikke da ville acceptere det, som i dag ligger på tingets bord, og jeg kan kun se, at centralkommunerne nu accepterer det, fordi de står over for, at de ellers ville have mistet erhvervsskatteindtægterne. Vi mener naturligvis, at centralkommunerne skal have, hvad der tilkommer dem, men vi må under udvalgsarbejdet finde frem til, hvad der virkelig tilkommer dem ud fra en rimelig, uvildig betragtning, hvor vi gør ret og skel imellem omegnskommuner og centralkommuner.

Den højtærede indenrigsminister er i sit forslag gået ud fra, at Frederiksberg kommune ikke er nogen centralkommune. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det måske er, fordi dens erhvervsskatteindtægter er for små i forhold til dens samlede udskrevne opholdskommuneskat, eller det er, fordi ministeren ikke betragter Frederiksberg som en centralkommune inden for det københavnske område?

Den højtærede indenrigsminister har end-